

Denique nullo in genere Disputationis magis honesta
patefieri, quid sit homini a naturâ tributum, quantam
vim rerum optimarum mens humana contineat, cujus
muneris colendi efficiendique causâ nati & in Lucem editi
simus, quæ sit conjunctio hominum, quæ naturalis Socie-
tas inter ipsos, quam ex hac Disputatione de Jure naturæ.

Plura alia ibi extant, interlocutore Marco prolata,
quæ cum nostris planè conveniunt, cujusmodi sunt:
„ Quòd potius ignoratio juris litigiosa sit, quàm scientia:
„ Quòd virtus & utilitas à naturâ separari nequeant: Quòd
„ justus non sit, sed callidus, qui non naturâ sed vel pœnâ
„ vel utilitate ab injuriâ arcetur, aut ad officium movetur:
„ Quòd Civitas sit populus honestus, & multitudo hominum
„ coelesti descriptioni, mentique divinæ, & præpotenti Deo
„ parentium: Quòd bonus civis nihilo sese plus quam alte-
„ rum diligat: Quòd Lex sit res bona & salutaris, ad illam
„ antiquissimam & rerum omnium principem naturam & Le-
„ gem expressa. Quod Leges injustæ non magis dici Leges
„ possint, quàm pharmaca mortifera dici possunt medicamen-
„ ta, si quæ inscii imperitique pro salutaribus conscripserunt:
„ Quod plebiscita, decreta principum, sententiæ judicum
„ non constituent jus, sed natura: Quod si jus non naturâ
„ sed beneplacitis populorum constitueretur, jus esset latroci-
„ nari, jus adulterare, jus testamenta falsa supponere, si hæc
„ suffragiis aut scitis stultæ alicujus multitudinis probarentur.

Verùm hæc & talia dulcius ex ipso Cicerone bibun-
tur. Idcirco finem præfandi facio, Lectoremque ad
reli-